

> Postbus 30206 2500 GE 'S-GRAVENHAGE

Telefoon 0800 - 0543
Telefax (088) 15 234 05
Kennisgroep CAO

Transport en Logistiek Nederland
Postbus 3008
2700 KS ZOETERMEER

Datum
19 september 2018

Uw kenmerk

Kenmerk
CAO

Betreft

Cao voor het Beroepsgoederenvervoer over de weg en de verhuur van mobiele kranen 2017-2019

Geachte heer,

In het besluit van 14 augustus 2017, UAW Nr. 11885, heeft de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid bepalingen van de cao voor het Beroepsgoederenvervoer over de weg en de verhuur van mobiele kranen 2017-2019 algemeen verbindend verklaard tot en met 16 augustus 2019.

Deze bepalingen heb ik beoordeeld op fiscale aspecten van de loonheffingen. Het doel hiervan is onder meer dat werkgevers zo goed mogelijk in staat zijn om hun fiscale verplichtingen na te komen. Ik heb de beoordeling beperkt tot de in mijn ogen belangrijkste fiscale aspecten. In de bijgevoegde rapportage informeer ik u over het resultaat van deze beoordeling. Wellicht ten overvloede vermeld ik dat u aan deze beoordeling alleen vertrouwen kunt ontleen voor zover ik fiscale aspecten expliciet benoem.

De beoordeling heeft plaatsgevonden naar de wet- en regelgeving zoals die geldt per 1 januari 2018. Ik verzoek u om de cao-partijen van de inhoud van deze brief op de hoogte te stellen.

Ik ga ervan uit dat ik u hiermee voldoende heb geïnformeerd. Als u vragen of opmerkingen heeft, kunt u mij bereiken op bovengenoemd doorkiesnummer. Uiteraard kunt u ook bij mij terecht als u informatie wenst over de fiscale aspecten van niet in deze beoordeling genoemde cao-bepalingen.

Hoogachtend,

Belastingdienst/Kennisgroep CAO
namens de inspecteur

Bijlage

Cao voor het Beroepsgoederenvervoer over de weg en de verhuur van mobiele kranen 2017-2019

In deze rapportage verwijs ik naar het Handboek Loonheffingen 2018, uitgave 1 juli 2018 (hierna: Handboek). U kunt de meest actuele versie van het Handboek raadplegen op belastingdienst.nl. Hier staan ook een downloadversie en de door de Belastingdienst uitgevoerde cao-beoordelingen.

Artikel 6 Verplichtingen van de werkgever

Volgens het tweede lid komen de kosten van de rijbewijskeuring voor rekening van de werkgever, tenzij daarin wettelijk op andere wijze wordt voorzien. Volgens het vijfde lid komen eens per vijf jaar de kosten van aanschaf van de bestuurderskaart ten behoeve van de digitale tachograaf voor rekening van de werkgever.

Arbovoorzieningen, zoals medische keuringen, zijn gericht vrijgesteld als:

- zij samenhangen met verplichtingen van de werkgever op grond van de Arbeidsomstandighedenwet; en
- de werknemer deze voorzieningen (gedeeltelijk) gebruikt; en
- de werknemer voor deze voorzieningen geen eigen bijdrage hoeft te betalen.

Ik verwijs naar paragraaf 20.1.9 van het Handboek.

De vergoeding van de kosten van de bestuurderskaart is gericht vrijgesteld. De afgifte van een bestuurderskaart door Kiwa Register B.V. kan worden beschouwd als een wettelijk voorgeschreven registratie en derhalve als een inschrijving in een beroepsregister. Ik verwijs naar paragraaf 20.1.3 van het Handboek.

Artikel 7 Verplichtingen van de werknemer

Het vierde lid bepaalt dat de werknemer goede zorg dient te besteden aan de aan hem in bruikleen gegeven zaken zoals voertuigen, werktuigen en gereedschappen. Tevens bevat dit lid bepalingen met betrekking tot de afwikkeling van schade aan de genoemde zaken.

Het voordeel dat een werknemer heeft in verband met privégebruik van een aan hem ter beschikking gesteld voertuig behoort tot het loon. Voor personen- en bestelauto's geldt een forfaitaire waardering. Voor andere vervoermiddelen behoort de waarde in het economische verkeer van het privégebruik tot het loon. Ik verwijs naar de paragrafen 21.1 tot en met 21.5 van het Handboek.

De betaling door de werknemer aan zijn werkgever van een schadevergoeding bij opzet of bewuste roekeloosheid vloeit voort uit het civiele recht en vormt geen negatief loon.

Als de werkgever geen gebruik maakt van zijn verhaalsmogelijkheden dan geniet de werknemer in beginsel een voordeel dat onderdeel uitmaakt van het loon voor de loonheffingen.

Artikel 11 Leerlingen

Het vierde lid luidt: "De leerlingen ontvangen in de eerste periode van hun dienstverband een voorschot van één bruto functieloon. In de perioden daarna wordt aan de hand van de ingeleverde urenverantwoordingsstaten het juiste salaris uitbetaald. Bij uitdiensttreding wordt het voorschot verrekend met de laatste salarisbetaling."

Op het moment van het betalen van het voorschot dienen inhoudingen plaats te vinden. Ik verwijs naar paragraaf 7.2 van het Handboek.

Artikel 16 Loon bij arbeidsongeschiktheid

Het vijfde lid vermeldt dat, behalve in geval van een bedrijfsongeval, de werkgever bevoegd is om bij ziekmelding een wachtdag toe te passen.

Als de werknemer bij ziekte een wachtdag heeft, dan wil dat zeggen dat de werknemer over deze dag geen loon krijgt. De dag behoort evenwel tot de contractueel overeengekomen arbeidsduur en blijft daartoe ook behoren. Dat betekent dat er geen sprake is van een breuk in het loontijdvak met de hieraan verbonden consequenties voor (onder meer) de franchisetoeepassing en het maximumpremieloon.

Artikel 30 Verplichte tijd-voor-tijd-regeling

Dit artikel bevat een verplichte tijd-voor-tijd-regeling; werkgever en werknemer dienen tijdig te overleggen over de periode waarin de opgespaarde uren worden opgenomen.

Aanspraken op compensatieverlof behoren als zodanig niet tot het loon voor de loonheffingen voor zover zij aan het eind van het kalenderjaar, samen met aanspraken op vakantieverlof, niet meer bedragen dan de arbeidsduur per week, gerekend over een periode van 50 weken. De doorbetaling tijdens de opname van het compensatieverlof behoort in dat geval tot het loon voor de loonheffingen. Ik verwijs naar paragraaf 19.1.3 van het Handboek.

Artikel 31 Vrijwillige tijd-voor-tijd-regeling

Dit artikel bevat een vrijwillige tijd-voor-tijd-regeling; de opname van tijd-voor-tijd uren moet vooraf worden aangekondigd.

Ik verwijs naar hetgeen ik bij artikel 30 heb vermeld.

Artikel 39 Vergoeding van reiskosten

Bij verplaatsing van het bedrijf en bij overplaatsing van werknemers wordt de extra reistijd gedurende één jaar vergoed op basis van het voor de werknemer geldende uurloon.

De reistijdvergoeding behoort tot het loon voor de loonheffingen.

Artikel 40 Vergoeding van verblijfkosten

Volgens dit artikel ontvangt de werknemer volgens een schema een vergoeding voor de onderweg gemaakte kosten van maaltijden, overige consumpties en sanitaire voorzieningen. Hieronder vallen niet de kosten van logies, inrichting van de cabine, koersverschillen, uitbetaalde fooien, telefoonkosten en overige kosten.

De verblijfkostenvergoeding bedraagt per 1 juli 2017:

a. Bij ééndaagse ritten:

– korter dan 4 uur: geen onbelaste vergoeding;

– langer dan 4 uur: € 0,61 per uur;

– tussen 18.00 en 24.00 uur:

indien vertrek voor 14.00 uur: € 2,78 per uur

– indien vertrek na 14.00 uur en er sprake is van een afwezigheidsduur van tenminste 12 uur, een extra toeslag van: € 11,63.

Onder een ééndaagse rit wordt verstaan een rit waarbij het vertrek en de aankomst binnen 24 uur plaatsvinden. Het criterium geldt voor de afwezigheidsduur van de standplaats.

b. Bij meerdaagse ritten:

* Eerste dag: € 1,23 per uur;

– tussen 17.00 en 24.00 uur indien vertrek voor 17.00 uur: € 2,78 per uur.

* Tussentijdse dagen: € 48,12 per dag.

* Laatste dag: € 1,23 per uur;

– tussen 18.00 en 24.00 uur: € 2,78 per uur;

– tussen 24.00 en 06.00 uur: € 1,23 per uur;

– tussen 24.00 en 06.00 uur indien aankomst na 12.00 uur: € 2,78 per uur.

Per 1 januari 2018 zullen de per 1 juli 2017 vastgestelde bedragen worden aangepast met het stijgingspercentage van de consumentenprijsindex hotels, cafés en restaurants over de periode tussen 1 oktober 2016 en 1 oktober 2017. Als de stijging hoger is dan 2,0 % dan wordt de stijging gemaximeerd op 2,0 %. Per 1 januari 2019 worden de bedragen wederom aangepast, rekening houdend met het stijgingspercentage over de periode tussen 1 oktober 2017 en 1 oktober 2018, de stijging is ook dan gemaximeerd op 2,0 %.

Voor de periode 1 juli 2015 tot en met 31 december 2021 heeft de Belastingdienst na overleg met uw branche het standpunt ingenomen dat deze vergoedingen als vergoedingen van tijdelijke verblijfkosten zijn vrijgesteld. De Belastingdienst heeft hieraan onder meer de voorwaarde verbonden dat deze vergoedingen zien op alle kosten die een chauffeur onderweg maakt voor maaltijden (ontbijt, lunch en avondmaaltijd), overige consumpties en kleine uitgaven (voor sanitaire voorzieningen en waskosten). De Belastingdienst heeft genoemd standpunt verwoord in de brief aan TLN van 17 juli 2015; deze brief is bijgevoegd.

Artikel 41 Vergoeding overstaan

De werknemer die in het kader van zijn dienstuitvoering gedurende een weekend of een (buitenlandse) feestdag niet op zijn standplaats verblijft terwijl aan hem voor die dag geen werkzaamheden zijn of kunnen worden opgedragen, ontvangt een extra vergoeding voor de extra kosten van het niet-vrijwillig verblijf. Deze vergoeding bedraagt per 1 juli 2017 € 11,63 netto en € 20,57 bruto per dag. Per 1 januari 2018 en 1 januari 2019 wordt het netto bedrag aangepast volgens de systematiek genoemd in artikel 40; het bruto bedrag zal worden verhoogd naar resp. € 20,98 en € 21,40 bruto per dag.

Voor deze vergoedingen geldt hetgeen ik hierboven bij artikel 40 heb vermeld.

Artikel 42 Consignatievergoeding

De werknemer die opdracht heeft gekregen zich beschikbaar te houden voor te verrichten werkzaamheden ontvangt een vergoeding.

De consignatievergoeding behoort tot het loon voor de loonheffingen.

Artikel 43 Scholing algemeen

De werknemer die in opdracht van de werkgever of op grond van een wettelijke verplichting scholing volgt anders dan bedoeld in artikel 44, ontvangt een vergoeding voor de cursuskosten, het examengeld en de reiskosten (volgens de in dat jaar geldende fiscale maximum netto kilometervergoeding). Ook vergoedt de werkgever de cursustijd, die overdag wordt gevolgd op de doordeweekse dagen.

Vergoedingen of verstrekkingen in verband met een studie of een opleiding die een werknemer volgt in het kader van de dienstbetrekking dan wel voor het verkrijgen van inkomsten uit werk en woning (scholingskosten) zijn onder voorwaarden gericht vrijgesteld. De vergoeding van kosten die tot het normale uitgavenpatroon zijn te rekenen, zoals de kosten van het behalen van het rijbewijs B, behoren wel tot het loon voor de loonheffingen. Voor meer informatie over de vergoeding van studiekosten verwijs ik naar de paragrafen 20.1.3 en 20.1.4 van het Handboek.

Een vergoeding voor reizen is vrijgesteld als de vergoeding niet uitgaat boven de werkelijk gemaakte kosten. Voor vergoeding van binnenlandse reizen in verband met een opleiding of studie met het oog op het verwerven van inkomen uit werk en woning geldt dat de vergoeding van de werkelijke kosten gemaximeerd is tot € 0,19 per kilometer. Ik verwijs naar hoofdstuk 21 van het Handboek voor administratieve verplichtingen met betrekking tot reiskostenvergoedingen.

Het doorbetaalde salaris tijdens de cursus behoort tot het loon voor de loonheffingen.

Artikel 44 Vergoeding ADR-certificaat en Vergoeding certificaat vorkheftruck

Volgens dit artikel vergoedt de werkgever de cursuskosten, het examengeld en de reiskosten (volgens de in dat jaar geldende fiscale maximum netto kilometervergoeding) voor het behalen en periodiek in stand houden van het ADR-certificaat respectievelijk certificaat vorkheftruck. Verder vergoedt de werkgever de ter zake bestede cursustijd met een maximum van 40 loonuren à 100%.

Ik verwijs naar hetgeen ik hierboven bij artikel 43 heb vermeld.

Artikel 45 Studiekostenregeling

De werkgever kan zijn werknemers voor aanvang van de opleiding een studiekostenregeling voorleggen. Deze studiekostenregeling verplicht de werknemer om bij ontslagname binnen een bepaalde periode na het behalen van het diploma een bepaald percentage van de kosten van de genoten opleiding terug te betalen.

Vergoedingen in verband met een studie of een opleiding die een werknemer volgt in het kader van de dienstbetrekking dan wel voor het verkrijgen van inkomsten uit werk en woning (scholingskosten) zijn onder voorwaarden gericht vrijgesteld. Een gehele of gedeeltelijke terugbetaling van een vergoeding die gericht vrijgesteld was, komt niet in mindering op het loon voor de loonheffingen. Zie de paragrafen 4.9.2, 20.1.3 en 20.1.4 van het Handboek. Zie ook onderdeel 4 van het besluit van 17 december 2014, nr. BLKB2014/1894M (zie: <http://wetten.overheid.nl/BWBR0036072/>).

Artikel 47 Reistijd voor de werknemer te werk gesteld op mobiele kranen

Dit artikel bevat een vergoeding voor reistijd voor werknemers die werkzaam zijn op mobiele kranen.

De reistijdvergoeding behoort tot het loon voor de loonheffingen.

Artikel 48 Reiskosten voor de werknemer te werk gesteld op mobiele kranen

Volgens het vierde lid bedraagt de vergoeding voor het gebruik van de eigen personenauto € 0,23 per gereden kilometer. Indien in opdracht van de werkgever meerdere personen meerijden, bedraagt de vergoeding € 0,25 per gereden kilometer.

Een werkgever kan een reiskostenvergoeding geheel of gedeeltelijk aanwijzen als eindheffingsloon. Betreft het vervoer in het kader van de dienstbetrekking (zakelijk reizen), dan is de vergoeding geheel of gedeeltelijk gericht vrijgesteld. Woon-werkverkeer geldt als zakelijk reizen. De maximale gericht vrijgestelde vergoeding voor de kosten van zakelijke reizen bedraagt € 0,19 per kilometer, ongeacht het vervoermiddel. Dit betekent dat werkgevers elke zakelijke kilometer, dus ook elke kilometer voor woon-werkverkeer, met maximaal € 0,19 gericht vrijgesteld kunnen vergoeden. Uitzonderingen zijn vervoer per taxi, luchtvaartuig, schip, vervoer vanwege de inhoudingsplichtige of openbaar vervoer. De werkgever kan die reizen tot de werkelijke kosten vergoeden. Hoofdstuk 21 van het Handboek bevat een uitgebreide behandeling van de wet- en regelgeving over reiskosten.

Artikel 49 Verblijfkosten voor de werknemer te werk gesteld op mobiele kranen

Voor vergoeding van verblijfkosten gelden dezelfde bedragen als genoemd in de artikelen 40 en 41. De werknemer ontvangt een vergoeding voor logieskosten als op de mobiele kraan een slaapcabine ontbreekt en het, naar het oordeel van de werkgever, onredelijk zou zijn om dagelijks huiswaarts te keren. Er vindt geen cumulatie plaats met de vergoedingen van de artikelen 40 en 41.

Een werkgever kan een vergoeding voor logieskosten, een vergoeding voor een maaltijd of de waarde van een verstrekte maaltijd aanwijzen als eindheffingsloon. De vergoeding voor logieskosten is als vergoeding van kosten van tijdelijk verblijf gericht vrijgesteld zolang daarvan sprake is. Ik verwijs naar paragraaf 20.1.1 van het Handboek.

De vergoeding of de verstrekking van een maaltijd is gericht vrijgesteld als de maaltijd onderdeel is van de kosten van tijdelijk verblijf, zoals een maaltijd tijdens een dienstreis. Hetzelfde geldt als het een maaltijd is met een meer dan bijkomstig zakelijk karakter. Dat is in elk geval zo als een werknemer door zijn werk of door overwerk tussen 17.00 en 20.00 uur niet thuis kan eten. Ik verwijs naar paragraaf 20.1.2 van het Handboek.

Zodra geen sprake meer is van tijdelijk verblijf, behoort niet de vergoeding van de logieskosten maar een normbedrag van € 5,55 per dag tot het loon van de werknemer. De werkgever kan dit loon als eindheffingsloon onderbrengen in zijn vrije ruimte. Ik verwijs naar paragraaf 20.3.3 van het Handboek.

In het geval geen sprake meer is van tijdelijk verblijf, behoort de waarde van de maaltijd of de vergoeding van de maaltijdkosten tot het loon. De maaltijd moet worden gewaardeerd tegen de waarde in het economische verkeer. De werkgever kan dit loon als eindheffingsloon onderbrengen in zijn vrije ruimte.

Artikel 50 Ziekte en ongeval in het buitenland

Volgens dit artikel kan de werknemer, indien hij wegens de hem opgedragen werkzaamheden buiten Nederland verblijft en aldaar getroffen wordt door ziekte of ongeval, aanspraak maken op vergoeding van kosten van geneeskundige verzorging, vervoerskosten, kosten van onderdak en voeding, totdat zijn gezondheidstoestand het hem veroorlooft naar Nederland terug te keren, en vervoer naar zijn woon- of verblijfplaats in Nederland.

Dergelijke aanspraken op uitkeringen zijn belast. De waarde van de aanspraken is het bedrag dat de werkgever stort of zou moeten storten bij een derde, bijvoorbeeld een verzekeraar. Ik verwijs naar de paragrafen 19.1.1 en 19.1.6 van het Handboek.

De vergoeding van de kosten van onderdak en voeding mag niet cumuleren met een andere kostenvergoeding voor verblijf. Als dit wel het geval is, dan geldt dat voor de vaststelling van het (on)belaste karakter het totaal van de vergoedingen/verstrekkingen in de beoordeling wordt betrokken.

Artikel 51 Ongevallenverzekering

Volgens het eerste lid dient de werkgever ten behoeve van iedere werknemer een ongevallenverzekering af te sluiten, hetzij collectief, hetzij individueel. De kosten van deze verzekering komen volledig voor rekening van de werkgever. De verzekering dient de risico's van overlijden, blijvende algehele en gedeeltelijke invaliditeit te dekken, zowel binnen als buiten diensttijd, met uitzondering van de gebruikelijk voorkomende uitsluitingen voor activiteiten die buiten diensttijd plaatsvinden en in de polisvoorwaarden worden vermeld. De gerechtigde van de uitkering is de verzekerde werknemer of diens nagelaten betrekkingen.

Als de werkgever een ongevallenverzekering afsluit voor zijn werknemer verstrekt hij de verzekering aan de werknemer. Deze verstrekking behoort niet tot het loon voor de loonheffingen. Als de werknemer een dergelijke verzekering afsluit en daarvoor een vergoeding van de werkgever ontvangt, behoort deze wel tot het loon voor de loonheffingen. Een eventuele uitkering uit een dergelijke verzekering is loon uit vroegere dienstbetrekking. Daaruit volgt dat de werkgever de uitkering niet kan aanwijzen als eindheffingsloon.

Een aanspraak op een uitkering bij overlijden of invaliditeit als gevolg van een ongeval behoort niet tot het loon voor de loonheffingen. De uitkering behoort in beginsel wel tot het loon voor de loonheffing, de tabellen voor bijzondere beloningen zijn van toepassing. Ik verwijs naar paragraaf 7.3.6 van het Handboek. Over de uitkering bij overlijden zijn geen premies werknemersverzekeringen verschuldigd. Een eenmalige uitkering bij overlijden is tot maximaal driemaal het loon over een maand vrijgesteld. Ik verwijs naar de paragrafen 19.1.6 en 19.1.7 van het Handboek.

Artikel 69 Vakantiebijslag

De werkgever kan de vakantiebijslag van een werknemer die minder dan een jaar in dienst is of op basis van een tijdelijk contract minder dan drie jaar in dienst is, in twee termijnen uitbetalen.

De vakantietoeslag behoort tot het loon voor de loonheffingen. Voor de loonheffing zijn de tabellen voor bijzondere beloningen van toepassing. Ik verwijs naar paragraaf 7.3.6 van het Handboek.